

عنوان مقاله:

جلوه های سمبولیسم در داستان های ماهی سیاه کوچولو و اولدوزکلاغ ها اثر صمدبهرنگی

محل انتشار:

پنجمین همایش متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به سبک شناسی، بلاغت، نقد ادبی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

آرش مشفق - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بناب، دانشگاه آزاد اسلامی، بناب، ایران

کاظم تنومندخوشه مهر - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بناب، دانشگاه آزاد اسلامی، بناب، ایران

خلاصه مقاله:

سمبولیسم (نمادپردازی/نمادگرایی)، هنر کاربرد نماد برای هر چیزی است که بتوان تصورش را کرد. در واقع، بیانگر موضوعی است که به رمز یا به واسطه مضمونی دیگر ابراز شود. بدین سان، مفهوم واژه بسی گسترده است. شاید گفتن این مطلب که چنین نهضتی در سده نوزدهم و در زمانی پدید آمده است که گروهی از شعرای فرانسوی مایل بودند افکار و عواطف را با اشارات و رمز و رازی نا مستقیم نشان می دهند، از صحت چندان بر خوردار نباشد، زیرا که بشر از بدو تاریخ، همواره از نمادهای گوناگون برای ابراز درونی ترین اندیشه های خود، سود جسته است به ویژه، ادبیات ملل مختلف از دیرباز حاوی نمادهای گوناگون بوده است. صمد بهرنگی از نویسندگان برجسته معاصر، در داستانهای خود از جمله داستان ماهی سیاه کوچولو و اولدوز و کلاغ ها از نماد و نمادپردازی بارها و بارها بهره میبرد. نویسنده در این جستار باتکیه بر مبانی نمادپردازی در حوزه های مختلف روانشناسانه، طبیعت گرایانه، اجتماعی و... بر این باور است که ظهور و بروز نمادهای سیاسی اجتماعی این اثر برجسته تر از نمادهای روان شناسانه و طبیعت گرایانه است و نویسنده داستان با به کارگیری واژگان و اصطلاحات در مفاهیم نمادین، اوضاع سیاسی و اجتماعی زمان خود را به تصویر کشیده است

کلمات کلیدی:

سمبولیسم، نماد، صمد بهرنگی، ماهی سیاه کوچولو، اولدوز و کلاغ ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/761661>

